

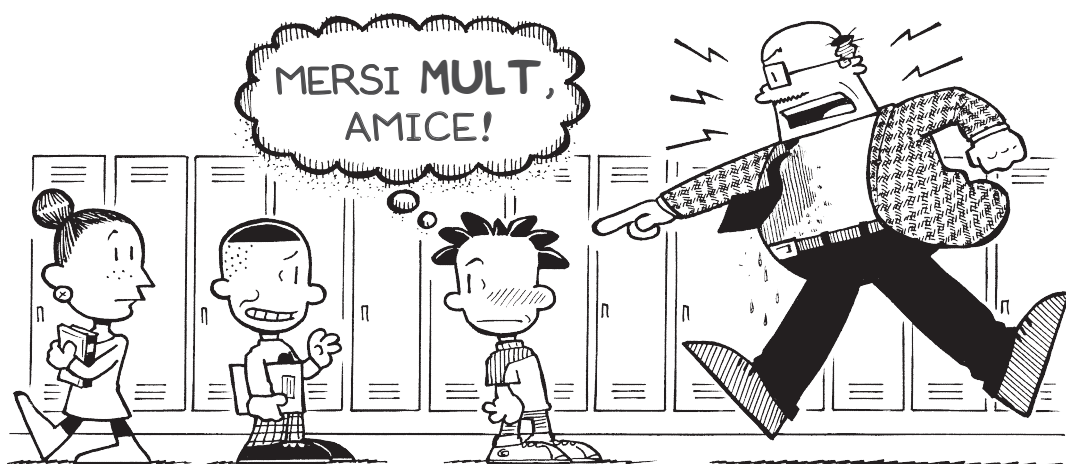
CAPITOLUL

1

O gofră congelată mi-a ruinat toată viața.

Gofra congelată a lui TEDDY, dacă chiar vreți să știți.

Tot dezastrul ăsta e numai din vina lui.

Teddy este prietenul meu cel mai bun (împreună cu Francis), dar acum mi s-a cam pus pata pe el. Din cauza lui sunt nevoit să încasez muștruluiala directorului Nichols de față cu toată lumea.

Totul a început ieri, la ora de științe sociale. Doamna Godfrey, alias BurDihania, ne-a dat de făcut un referat. Ghiciți cine trebuie să scrie despre războiul din 1812? Cel. Mai. Groaznic. Subiect. Din. ISTORIE.

Inspirat de acest discurs emoționant, m-am apucat să răsfoiesc manualul. Știți ce scria despre războiul din 1812? Absolut NIMIC. O fi fost publicat în 1811. În fine, atunci a apărut Teddy să salveze situația...

FLASHBACK DRAMATIC!

Mi s-a părut o idee bună. După ore, ne-am dus
CU TOȚII acasă la Teddy:

Eu...

Dee Dee . . .

Francis...

și Chad.

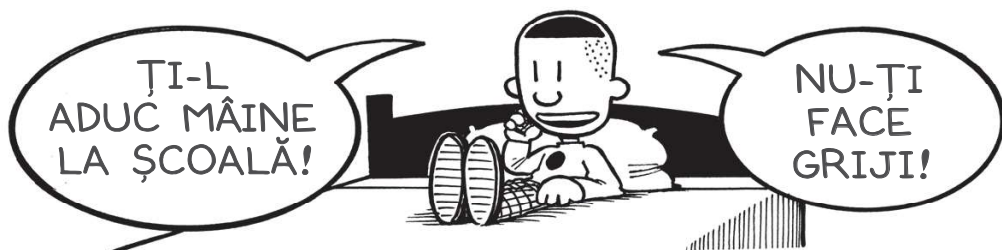

Și totul a mers CA PE ROATE. În cărțile domnului Ortiz am găsit atât de multe date plictisitoare și informații inutile – chestii pe care profii le ADORĂ –, încât am reușit, cât ai bate din palme, să încropesc un plan destul de reușit.

Până aici, toate bune, nu-i așa? Păi, nu chiar. Pentru că mai târziu – adică „în pijama și pregătit

de somn“ – m-am apucat să scotocesc prin ghiozdan... și N-AM GĂSIT NICI URMĂ DE PLAN!!

Așa că NU mi-am făcut griji. M-am dus la culcare crezând că planul meu stă bine-mersi în bucătăria lui Teddy. Habar n-aveam ce avea să se întâmple a doua zi dimineață.

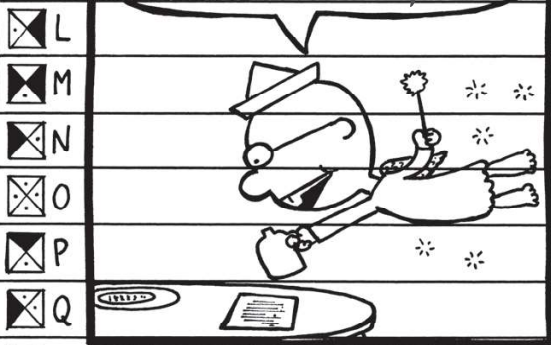
Sunt **CLAUDE**, zânel
IDEILOR TÂMPITE!

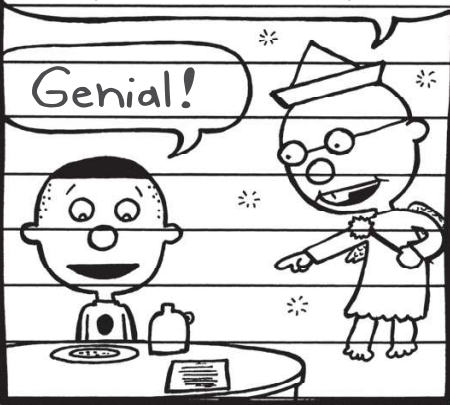
N-ai vrea o
GOFRĂ CONGELATĂ
la micul dejun?

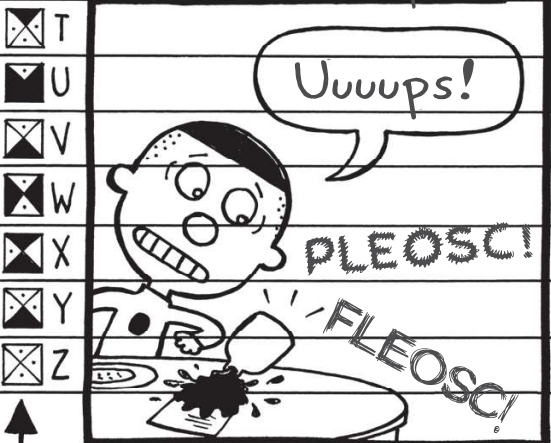
Să punem aici
**STICLA DESCHISĂ DE
SIROP DE ARTAR...**

...exact lângă
PLANUL LUI NATE!

Peste câteva clipe...

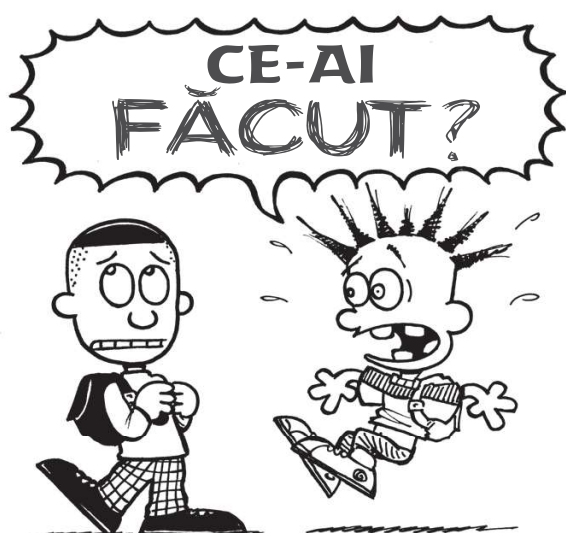
**AM VĂRSAT
SIROP PE TOT
PLANUL!!**

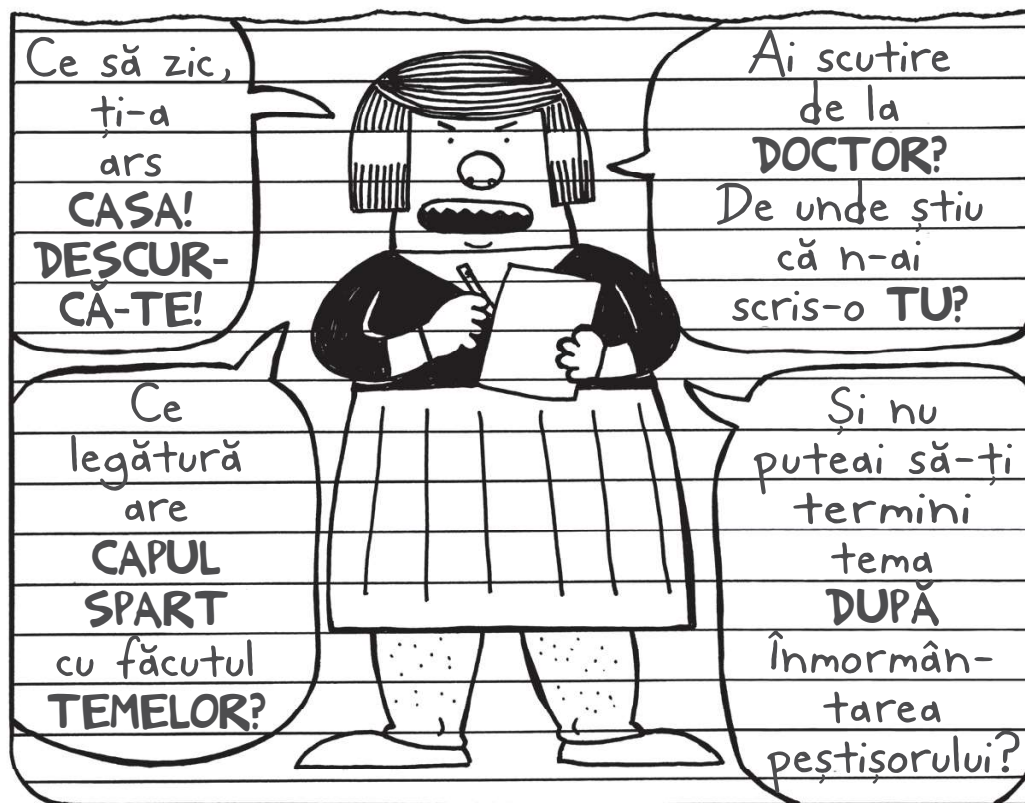
HEI! Nu pierdeți **CODUL SECRET!**

OK, nu s-o fi întâmplat EXACT așa. Nici nu contează. Ideea e următoarea: dimineață, când am ajuns la școală, am aflat că Teddy mi-a transformat planul într-un ghem însiropat de confetti.

Sigur, aș fi putut să-i spun doamnei Godfrey toată povestea. ADORĂ să asculte scuze. E ÎNȚELEGĂTOARE din cale-afară.

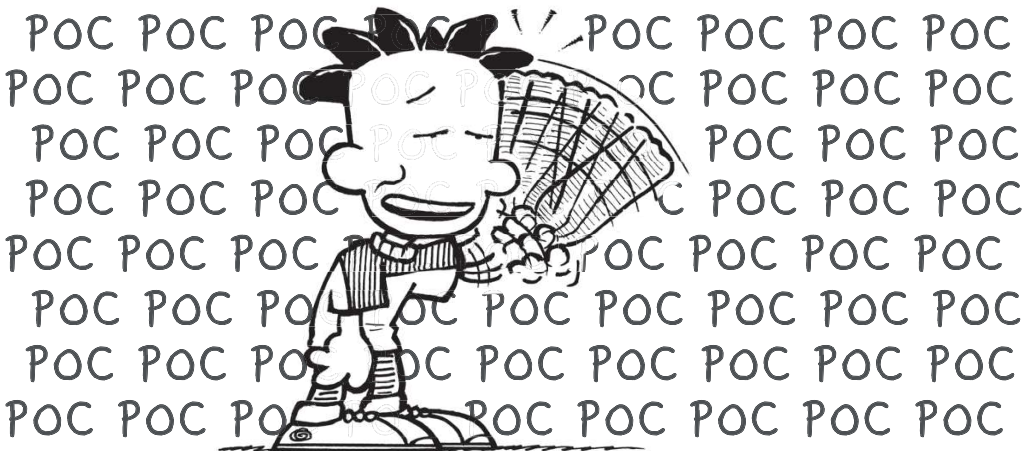

Ora trebuia să înceapă în trei minute, iar eu n-avem niciun plan. Stres, nu glumă. Zbârnâiam mai ceva ca floricelele în cuptorul cu microunde. Așa că am apelat la metoda mea obișnuită de relaxare.

M-am pocnit în cap cu o sticlă de plastic goală.

Da, știi că e puțin ciudat. Dar ați ÎNCERCAT vreodată? E plăcut. E relaxant. Și se aude interesant.

— Ce NAIBA faci?

Ce făceam? Mă întrebam cum a reușit mireasa lui Bigfoot să ajungă pe furiș în spatele meu, asta făceam. E o matahală gălăgioasă și duhnește a ceapă. Cum reușește să se furișeze MEREU?

